ПРАЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

ОРГАН ЦК і МЕНГАРКОМУ ЛКСМБ

14 СЬНЕЖНЯ 1931 г. № 300 (1556)

На парадку дня — трэцяя бальшавіцкая

Насустрач трэцяй бальшавіцкай

Трактар і сельгасмашына ўзялі не адну слаўную старонку ў гісторыю другой бальшавіцкай вясны і асеньняга севу на саўгасных і колгасных палёх Беларусі. Павышэньне ўраджайнасьці на дзесятках тысяч га саўгасных і колгасных палёў, апрацаваных МТС, паказала на практыцы масам працоўнага сялянства, якое вялізарнае значэньне набывае трактар і сельгасмашына ў перабудове на соцыялістычны лад дробнай, распыленай сялянскай гаспадаркі. Аднак, абязьлічка і безгаспадарчыя адносіны да трактароў і сельгасмашыны ў многіх саўгасах, колгасах і МТС яшчэ ня выкарчаваны.

Слабая кваліфікацыя трактарыстых і работнікаў на машынах коннай цягі, дрэнны рамонт трактароў і сельгасмашын, які падчас зводзіўся да простай пераафарбоўкі — усё гэта прывяло да таго, што рамонту патрабуе амаль што ўвесь трактарны і машынны парк.

Партыя паставіла перад намі задачу: узьняць ураджайнасьць на падставе організацыйна-гаспадарчага замацаваньня колгасаў. У барацьбе за павышэньне ўраджайнасьці значную ролю павінны адыграць тэрміны і тэмпы палявых работ. Зразумела, што вырашыць гэтыя задачы будзе цяжка, калі спазьніцца з рамонтам трактароў і сельгасмашын. Адмоўныя ўрокі мінулага году яскрава гэта паказалі. Заздалы і дрэнны рамонт трактароў і сельгасмашын у першыя дні ўдарнай работы на полі прывёў к таму, што шмат іх выходзіла са строю, і ў значнай меры з-за гэтага расьцягваліся тэрміны сяўбы. Вось чаму першым баявым маршрутам у падрыхтоўцы да трэцяй бальшавіцкай вясны комсамол павінен высунуць падрыхтоўку трактарнага і машыннага парку.

За здаровы трактар, за тэмпы і якасьць рамонту

Бальшавіцкай вясьне рыхтаваць бальшавіцкія кадры

Белсельснаб не дасылае запасных частак

Трактарацэнтр даўно ўжо даў дырэктывы МТС аб пачатку рамонту трактароў і машын. На сёньняшні дзень рамонт пачалі толькі Шклоўская, Рагачэўская і Сененская МТС.

Плян організацыі рамонтных майстэрняў ня выканан. Белсельснаб не забясьпечвае рамонт трактароў і машын запаснымі часткамі. Не хапае 30 проц. розных частак. Асабліва сарвана дасылка такіх запасных частак як шатуноў, падшыпных чарвякоў і блёкаў.

Фактычна па Беларусі яшчэ не пачаўся масавы рамонт трактарнага парку, што можа сарваць сваячасовае аздараўленьне трактарнага парку і падрыхтоўку яго да весеньняй пасеўнай кампаніі.

РКК РСІ павінна прасачыць за ходам рамонту і прыцягнуць да адказнасьці вінаватых у зрыве гэтай кампаніі.

Брыгада „Ч. З.“ Федарэнчык, Пракапеня.

Рамонт трактароў у Шклове зрываецца

Трактарыстых рыхтуюць.. на паперы

3-я бальшавіцкая вясна патрабуе ўжо зараз бальшавіцкай падрыхтоўкі. Кіраўніцтва Шклоўскай МТС гэтага ня ўцяміла. Рамонт трактароў хоць і пачаўся, але ідзе надзвычай марудна. МТС трэба адрамантаваць 39 трактароў, з якіх 2 патрабуюць капітальнага рамонту. Пачалі работу 25 лістапада, але на сёньня яшчэ не адрамантаваны ніводзін трактар. Кіраўнікі МТС тлумачаць гэта об'ектыўнымі прычынамі: няма такарнага станка няма інструманту (штанген-цыркуляў). У сапраўднасьці-ж для бягучага дробнага рамонту гэтых інструмантаў зусім не патрэбна. Запасныя часткі, якія мае МТС, для рамонту не скарыстоўваюцца. Праца ў рамонтнай майстэрні на прогрэсыўна-прэміяльную зьдзельшчыну не пераведзена. Соцспаборніцтва і ўдарніцтва не разгорнуты.

Па пляну МТС, рамонт трактароў павінен быць праведзен да 20 лютага 1932 году, але пры такіх павольных тэмпах, бязумоўна не закончыцца.

Падрыхтоўку кадраў для работы на трактарох МТС не пачынала. Тольскі у студзені мяркуецца адчыніць курсы рулявых на 200 чал.

Комсамол Шклоўшчыны, які ўзяў яшчэ вясною шэфства над МТС, ня ўдзельнічае ў падрыхтоўцы да вясны. 70 проц. складу трактарыстых - комсамольцаў, спужаўшыся цяжкасьцяй, дэзэртавала з МТС.

Шклоўская МТС пры актыўнай дапамозе свайго шэфа — раённай комсамольскай організацыі—павінна мобілізаваць усе сілы і ўнутраныя рэсурсы на пасьпяховае скан чэньне рамонту трактарнага парку.

Юр. Загорскі.

Падрыхтоўку кадраў да вясны—на баявыя рэйкі

Адна з галоўных умоў організацыйна-гаспадарчага замацаваньня колгасаў і пасьпяховага правядзеньня 3-й бальшавіцкай вясны—гэта падрыхтоўка бальшавіцкіх кадраў. Опортуністычныя адносіны да падрыхтоўкі колгасных кадраў у мінулым годзе ў значнай меры перашкаджалі пасьпяховаму правядзеньню веснавой пасеўкампаніі. З-за адсутнасьці падрыхтаваных кадраў у шмат якіх колгасах з рук вон дрэнна была організавана праца, у многіх МТС нерацыянальна выкарыстоўваліся трактары. Урокі мінулага году трэба ўлічыць, каб сёлета не дапусьціць падобнага становішча.

Згодна пляну Колгасцэнтру, к пачатку трэцяй бальшавіцкай вясны павінна быць падрыхтавана: старэйшых брыгадзіраў па веснавому севу—15 тысяч чалавек брыгадзіраў па тэхкультурах—3500 чал., брыгадзіраў насенаводаў—600 чал. старэйшых механікаў—трактарыстых—40 чал. (падрыхтоваць павінна Рагачэўская МТС), механікаў па сельгасмашынах—30 чал. (Горацкая МТС) і рахункаводаў 4 тысячы чал. Матар'ялы з нізоў сьведчаць, аднак, аб тым, што рад раёнаў (Шклоў, Любань, Рагачэў, Сянно і інш) недаацэньваюць важнасьці падрыхтоўкі кадраў і не разгарнулі належнай работы ў гэтым напрамку.

У галіне падрыхтоўкі колгасных кадраў на комсамол ускладаюцца адказныя задачы. Вось чаму раённыя камітэты комсамолу павінны неадкладна праз групы „ЛК“ праверыць, як райколгассаюзы рэалізуюць плян Колгасцэнтру па падрыхтоўцы кадраў для колгасаў, выявіць прычыны, якія тармозяць падрыхтоўку кадраў, рашуча ўдарыўшы па галавацяпах недаацэншчыках гэтае важнейшае справы.

РК КСМ дагаварыўшыся з РКС, павінны зараз-жа вылучыць на курсы адпаведную колькасьць лепшых комсамольцаў-ударнікаў і сачыць штодзённа за якаснай падрыхтоўкаю іх на курсах.

Ні адзін РК КСМ не заняўся яшчэ ўсур'ёз пытаньнем падрыхтоўкі кадраў для колгасаў праз завочнае навучаньне. Гэты недахоп павінен быць неадкладна выпраўлен. Задача кожнага РК КСМ і кожнага комсамольца па-баявому змагацца за падрыхтоўку к 3-й бальшавіцкай вясьне бальшавіцкіх кадраў.

С. М.

Неапрацоўку лёну--злачынства перад дзяржавай

—У Полацкім і Слуцкім раёнах кулацкія агенты гнояць лён—

КОМСАМОЛ! ВЫСТУПАЙ НА БАРАЦЬБУ ЗА БАЛЬШАВІЦКІЯ ТЭМПЫ АПРАЦОЎКІ І ЗАГАТОЎКІ ЛЁНУ

Машыны ёсьць, але машыны не працуюць

Даць рашучы адпор кулацкім спробам саботажу апрацоўкі і здачы лёну дзяржаве

Барацьба за лён у Слуцкім раёне яшчэ як сьлед не разгарнулася. Месячнік не зрабіў належнага пералому ў апрацоўцы і здачы лёну дзяржаве. Комсамольская організацыя яшчэ ня ўключылася ў штурм гэтага адсталага вучастку работы. У выніку—недавыкананьне пляну. На 1 сьнежня па ільнавалакну плян выканан на 16 проц. і па ільнанасеньню на 62 проц.

У радзе колгасаў яшчэ пануюць меншавіцкія і рвацкія настроі, з якімі не вядзецца рашучая барацьба. Калі ў колгас зьявілася з гораду брыгада для апрацоўкі лёну, старшыня колгасу „Рухавік“ (Серакі с-савет) замест мобілізаваць усіх колгасьнікаў на гэту работу, заявіў: „Каб вы прынесьлі з сабою мыла, боты, ці мануфактуру, тады можа колгасьнікі і пашлі працаваць, а так—гарыць хай гэты лён, апрацоўваць ня будзем“. Комсамольская ячэйка не дала рашучага адпору кулацкім разважаньням.

У колгасе „Трактар“ увесь лён ляжыць яшчэ ў кучах і псуецца, а праўленьне колгасу і ня думае аб апрацоўцы. Правальваецца апрацоўка і здача лёну дзяржаве і ў колгасе „Сталіна“.

Узор бальшавіцкай барацьбы за тэмпы ў апрацоўцы і здачы лёну паказаў адзін з перадавых колгасаў раёну—„Случ“. Дзякуючы шырока разгорнутаму соцспаборніцтву і ўдарніцтву, правільнай організацыі працы, апрацоўка лёну скончана на 8 дзён раней тэрміну. Штодзенна працавала брыгада з 30 жанчын. 24 лістапада колгасьніцы, у гонар усебеларускага зьезду колгасьніц, здалі дзяржаве 352 кгр. лёну.

Прычына прарыву ў апрацоўцы лёну яшчэ і ў тым, што МТС і райколгасаюз не організавалі як сьлед работу. У раёне зараз працуе 6 двух-трох вальных ільнамялак і адна 24-х вальная, ільнатрапалак 12 штук. Гэтыя машыны выкарыстоўваюцца нерацыянальна і ня поўнасьцю, бо няма плянавасьці, правільнага кіраўніцтва і інструктажу з боку МТС. Нагрузка ільнамялак зусім нізкая. Замест нормы 5-6 цэнтнэраў у дзень, трохвальная мялка апрацоўвае ў колгасе „Леніна“ толькі паўтара цэнтн. Ільнатрапалкі і трактарная ільмялка зусім не выкарыстоўваюцца.

У раёне груба ігноруецца пастанова Колгасцэнтру аб організацыі ільнапрацоўчых пунктаў. Організаваны толькі 4 пункты, замест вызначаных плянам 15-ці.

Комсамольская організацыя Случчыны павінны зараз-жа па-баявому пераключыцца на фронт апрацоўкі і здачы лёну дзяржаве. На аснове пастановы бюро ЦК ЛКСМБ аб ільназагатоўках неабходна мобілізаваць усю організацыю на поўнае выкананьне пляну здачы таварнай продукцыі тэхкультур у прадугледжаны тэрмін.

Лёгкая кавалерыя павінна праверыць наколькі выкарыстоўваюцца машыны ў колгасах, каб хутчэй наладзіць апрацоўку. РСІ павінна прыцягваць да адказнасьці ўсіх, хто зрывае пасьпяховае правядзеньне гэтай важнейшай кампаніі.

Пералом у ільназагатоўках на Случчыне павінен быць і будзе.

Брыгадзір „ЧЗ“ Канончык Я.

Колгас „Перамога“ не павінен адставаць

У колгасе „Перамога“, Стара-Дароскага раёну, яшчэ дагэтуль не пачата апрацоўка лёну, не падрыхтавана сушыльня і машыны для апрацоўкі. Райколгассаюз не павінен дапусьціць, каб колгас „Перамога“ сарваў здачу лёну дзяржаве.

Юнкор.

Патрэбен рашучы пералом

Апрацоўка і загатоўка тэхнічных культур на Полаччыне праводзіцца надзвычайна марудна. Рад колгасаў і сельсаветаў яшчэ дагэтуль не прыступілі да апрацоўкі і здачы таварнай продукцыі лёну і і канапель дзяржаве.

Так у колгасе „Зямляроб“ Замшанскага с-с. зьняты з 25 гектараў лён ляжыць неачосаны, звалены ў пуню, без усякага нагляду. Комсамольская ячэйка колгасу не дапамагае колгасьнікам організаваць апрацоўку гэтага лёну.

У колгасе „Бальшавік“, Дамініковускага с-с. выбраныя канаплі засталіся на полі. Старшыня колгасу, Пякарскі, ня гледзячы на сваячасовыя сыгналы насьценнай газэты, ніякіх захадаў для ўборкі ня прымаў. У колгасе імя Варашылава, Бельскага с-савету, канаплянная траста, замочаная яшчэ ў верасьні, дагэтуль ня выцягнута з вады.

З прычыны бязьдзейнасьці раду праўленьняў, комсамольскіх ячэек колгасаў апрацоўка тэхкультур зрываецца нават там, дзе яна ўжо пачалася. У колгасе „Новы быт“, Баярскага с-савету, спынілі мяць лён з-за таго, што нібыта жалезная мялка псуе валакно. У колгасе „Чырвоны партызан“, Астроўшчынскага с-с за кастрычнік м-ц апрацавана толькі 0,5 цэнтнэраў валакна Колгас „Чырвоная Полаччына“ гэтага-ж с-с, нагружае мялку толькі на 4 гадзіны у суткі. Праўленьне колгасу лічыць. што такой нагрузкі для машыны даволі. і за зіму, „па-маленьку ды і палягоньку“ лён будзе апрацаваны.

Такімі „тэмпамі“ амаль усе колгасы Полаччыны праводзяць апрацоўку тэхнічных культур. Раённыя загатоўчыя організацыі (райколколгассаюз, райкоопільнасаюз) ня сталі на чале організацыі працы колгасьнікаў для хутчэйшай апрацоўкі лёну. Яны не паклапаціліся падрыхтаваць загадзя мяльна-сушыльныя пункты. У выніку—ўсе ільнаводныя колгасы раёнаў праводзяць сушку ў старых асецях Райколгассаюзу быў адпушчан крэдыт у суме 4700 р. на пабудову мяльна-сушыльных пунктаў, з гэтай сумы не скарыстана ніводнае капейкі.

Слаба разгорнута палітычна-масавая работа сярод колгасьнікаў навокал правядзеньня месячніку апрацоўкі і здачы лёну дзяржаве. Колгасьнікі не азнаёмлены з пастановай Наркомзему аб ўвядзеньні зьдзельна-прэміяльнай аплаты за апрацоўку лёну, аб прэміяваньні лепшых колгасьнікаў за датэрміновую і добраякасную апрацоўку лёну.

Раённы штаб па конкурсу на лепшае правядзеньне ільназагатоўчай кампаніі бязьдзейнічае.

Такое становішча надалей нецярпімо. Патрэбен рашучы пералом. Райком КСМ павінен на аснове рашэньняў бюро ЦК ЛКСМБ мобілізаваць комсамольскія ячэйкі на ліквідацыю прарыву ў апрацоўцы і здачы лёну дзяржаве.

Мікола Віленскі.

За бальшавіцкае вывучэньне гісторыі партыі

(З прамовы тав. Л. М. Кагановіча на сходзе, прысьвечаным Х-годзьдзю Інстытуту Чырвонай Профэсуры, ад 1 сьнежня)

1. Значэньне падрыхтоўкі марксысцкіх кадраў нашай партыі

Інстытуты Чырвонай Профэсуры становяцца перадавым атрадам узрастаючых новых тэорэтычных кадраў партыі. Праблема кадраў, у тым ліку і тэорэтычных кадраў, займала заўсёды важнейшае месца ў рабоце нашай партыі. На розных этапах рэволюцыі гэта проблема ставілася па-рознаму, але яна заўсёды ставілася, як адна з важнейшых проблем партыі ў барацьбе за вызваленьне клясы, за камунізм.

Дзьве лічбы з гісторыі разьвіцьця ІЧП зьяўляюцца яркай ілюстрацыяй гэтага палажэньня. 6 чалавек рабочых было ў Інстытуце Чырвонай Профэсуры ў пачатку яго організацыі ў 1921 годзе—усяго 6 чалавек, што складала 6 проц. слухачоў.

А цяпер? Зараз мы маем 1.022 рабочых—60 проц. у інстытутах Чырвонай профэсуры.

Наша партыя, як ні адна з іншых, на працягу ўсёй гісторыі сьвядома вывучала тэорыю Маркса—Энгельса—Леніна, умела тэорэтычна спалучаць, канкрэтна ўвязваць у адно тэорыю і практыку рэволюцыйнага руху. Тав. Сталін у сваёй кнізе аб асновах ленінізму ярка ахарактарызаваў значэньне маркса-ленінскай тэорыі.

„Тэорыя,—гаворыць Сталін,—ёсьць вопыт руху ўсіх краін, узятых у яго агульным выглядзе. Зразумела, тэорыя становіцца беспрадметнай, калі яна ня зьвязваецца з рэволюцыйнай практыкай, гэтак-жа сама як і практыка становіцца сьляпой, калі яна не асьвятляе сабе дарогу рэволюцыйнай тэорыяй. Але тэорыя можа ператварыцца ў найвялікшую сілу рабочага руху, калі яна складваецца ў непарыўнай сувязі з рэволюцыйнай практыкай, бо яна і толькі яна можа даць руху ўпэўненасьць, сілу арыентаваньня і разуменьне ўнутранай сувязі акружаючых падзей, бо яна і толькі яна можа дапамагчы практыцы зразумець ня толькі тое, як і куды рухаюцца клясы ў сучасным, але і тое, як і куды павінны рушыцца яны ў бліжэйшым будучым" (Сталін—„Пытаньні ленінізму", стр. 20).

Тэорэтычная падрыхтоўка нашых кадраў заўсёды была насычана актуальным політычным зьместам. Возьмем прыклад старой бальшавіцкай школы, організаванай Леніным у Лонжумо, і параўнаем вопыт гэтай школы з другой школай, організаванай на востраве Капры Багдановым—алзавістам. Дзьве школы—дзьве програмы, два розныя падыходы да падрыхтоўкі кадраў. Калі ў школе на востраве Капры ў Багданава асабліва выдатнае месца займалі: гісторыя грамадзкага сьветапогляду, гісторыя мастацтва, гісторыя расійскай літаратуры, наркаў і дзяржава ў Расіі, дык у школе Леніна ў програме былі: аграрнае пытаньне, тэорыя і практыка соцыялізму, рабочае заканадаўства. Калі там—гісторыя мастацтва, дык тут—тэорыя і практыка соцыялізму, калі там—гісторыя расійскай літаратуры, дык тут—гісторыя РСДРП, калі там—наркаў і дзяржава ў Расіі, дык тут—рабочае заканадаўства.

ІЧП склаўся ў пачатку, як школа для падрыхтоўкі выкладчыкаў. На меры росту задач нашай партыі і соцыялістычнага будаўніцтва зьмяніўся і характар падрыхтоўкі кадраў. Прыпадае пэрыод 1921 г. Гэта быў пэрыод увядзеньня НЭП'у гэта быў пэрыод ажыўленьня старой буржуазнай профэсуры ў нашых унівэрсытэтах. Значная частка гэтай буржуазнай профэсуры ва ўнівэрсытэтах была досыць злосна настроена і дзейнічала —тэорэтычна і практычна—супроць нас. Яна ў найбольш політычна важных дысцыплінах навязвала свае часы прапаведвала зьменавехаўскія тэорыі і варожую нам ідэолёгію.

У далейшым, па меры разгортваньня размаху і тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва, ускладненьня задач на ўсіх фронтах соцыялістычнай будоўлі, ІЧП пачаў падрыхтоўваць ужо кадры і для соцыялістычнай гаспадаркі, для дзяржаўнага апарату. Неабходнасьць у гэтых кадрах асабліва востра вызвалілася ў пэрыод шкодніцтва, ў пэрыод абвастранай клясавай барацьбы, калі ў дзяржапараце сядзелі шкоднікі, калі ў гаспадарчых органах былі тыя, хто на самай сутнасьці сваёй устанавы змагаўся з імі. Ужо ў пэрыод шахцінскай справы тав. Сталін з усёй строгасьцю паставіў пытаньне аб падрыхтоўцы новых кадраў.

Мы павінны па-бальшавіцку змагацца за навыкі бальшавіцкай вучобы, і тут роля выкладчыка асабліва вялікая. Ленін у лісьце на слухачоў школы на востраве Капры з асаблівай рэзкасьцю падкрэсліваў значэньне ролі выкладчыка.

Ён пісаў:

„Ва ўсякай школе самае важнае—ідэйна-політычны напрамак лекцый. Чым вызначаецца гэты напрамак? Цалкам і выключна складам лектараў. Вы дасканала разумееце, таварышы, што ўсякі „кантроль", ўсякае „кіраўніцтва", ўсякія „програмы", „статуты" і інш.—усё гэта пустыя гукі ў адносінах да складу лектараў. Ніякі кантроль, ніякія програмы абсолютна ня ў стане зьмяніць таго напрамку заняткаў, які вызначаецца складам лектараў. І ніколі і нідзе ў сьвеце ні адзіная навязваючая сябе організацыя, фракцыя, або група ня возьмецца паляпшаць за школу, напрамак якое ўжо прадвызначан складам лектараў, калі гэты напрамак варожы" (том 14, стар 118—119).

Ленін пішаць гэта супроць складу лектараў, які быў там, на востраве Капры, але гэта не аслабляе, а ўзмацняе значэньне гэтага ліста для сёньняшняга дня.

Некаторыя думалі, што даволі напісаць кніжку,—а ў нас часта кніжкі пішуцца няправільна,—даволі напісаць програму, або, як зараз асабліва можна выказацца, „мэтодараспрацоўку", для таго, каб забясьпечыць напрамак выкладаньня. Гэта—глыбокая памылка.

2. Тэорыя і практыка ў справе падрыхтоўкі кадраў. Барацьба за партыйнасьць вучобы

Вучобу неабходна зьвязаць з практычнай работай. Мы павінны ўсямерна паляпшаць і пашырыць вытворчую практыку: мы павінны падрыхтоўку кадраў, асабліва ў ІЧП, увязаць з работай дзяржаўнага, савецкага і партыйнага апарату, з гаспадарчымі органамі, з практычнай работай у наркоматах.

І гэта трэба рабіць па лініі ўсіх ІЧП, па лініі ўсіх аддзяленьняў (транспартнага, плянавага, аграрнага і г. д.). Нельга думаць, што можна ў ІЧП добра навучыць спэцыялістых па аграрнаму пытаньню, калі гэты спэцыялісты зьвязан цясьнейшым чынам з практыкай будаўніцтва саўгасаў і колгасаў, калі ён ня можа прыкласьці сваіх ведаў, свайго ўменьня да таго, каб абагульняць багацейшы вопыт практыкі, аналізаваць і абагульняць гэты вопыт, глыбока па-ленінску разумець дыялектыку рэчаіснасьці.

Нідзе у сьвеце няма такога вопытнага поля, няма такой лябораторыі, дзе вучань мог-бы правяраць свае веды на практыцы, як у нашай краіне.

Кожны ІЧП'іст, кожны вучань павінен умець абагульваць практыку, узьнімаць практыку да ўзроўню тэорыі, а тэорыю аснашчаць, абагачаць практыкай жыцьця.

Партыя патрабуе канкрэтнага падыходу, яснай мэтаімкнёнасьці у тэорэтычнай рабоце. Праводзячы барацьбу з разрывам паміж практыкай і тэорыяй, барацьбу на два фронты—з дзялянцтвам, вузкім практыцызмам — з аднаго боку, са схолястыкай, формалізмам—з другога, партыя патрабуе ад тэорэтычных кадраў паглыбленага вывучэньня маркса-ленінскай тэорыі і практыкі і цеснай увязкі практыкі з тэорыяй, увязкі тэорэтычнай вучобы з усім вопытам і задачамі соцыялістычнага будаўніцтва.

На навуковым фронце быў выкрыт рад шкодных „сыстэм" і „сыстэмак", рад буйных політычных і грубых прынцыповых памылак. Рубіншчына ў політычнай экономіцы, меншавіцтвуючы ідэалізм і механіцызм у філёзофіі, рад памылак у галіне права і дзяржавы і, нарэшце, розныя шкодныя „тэорыйкі" ў галіне літаратуры (пераверзеўшчына). Усюды меўся дробна-буржуазны ўплыў на гэтых тэорэтычных фронтах.

Можна проста сказаць, што громаншчына ў Дзяржпляне і рубіншчына ў экономічнай навуцы зьвязаны паміж сабою. Адзін прабаваў пераблытаць карты ў складаньні плянаў, а другі імкнуўся адцягнуць увагу нашых комуністых-экономістых ад практыкі соцыялістычнага будаўніцтва, захапіць іх абстрактнымі спрэчкамі аб формулах знадворна нібы марксысцкіх, а на самой справе антымарксысцкіх, антыленінскіх.

Адрыў экономікі ад політыкі ёсьць найбольш характэрная рыса буржуазных тэорэтыкаў і іх соцыял-фашысцкіх лёкаяў.

Напрыклад, Каўцкі, даўно выкрыты як вораг марксызму, у апошняй сваёй кніжцы „Матэрыялістычнае разуменьне гісторыі" (2-гі том, стар 516), выдавай, да рэчы сказаць, нашым выдавецтвам, агідна, без прадмовы, бяз крытыкі,—піша: „Як магчыма такое становішча, што дзьве ўзаемна-процілеглыя клясы адначасова ўзмацняліся ня толькі абсолютна, але і адносна? Гэта нібы супярэчнасьць вырашаецца тым, што гэтыя абедзьве клясы пастаянна ўзмацняюцца ў дзьвех зусім розных галінах. Сілы капіталістых бязупынна растуць у галіне экономікі, а сілы пролетарыяту ў галіне політыкі".

Троцкі ў проповедзі гэтай буржуазнай тэорыі не адстае ад Каўцкага. У кніжцы „Пэрманэнтная революцыя", стар. 141, ён піша, што „краіна можа пасьпець" для дыктатуры пролетарыяту, зусім не пасьпеўшы ня толькі для самастойнага пабудаваньня соцыялізму, але і для шырокіх мер соцыялізацыі. Іншымі словамі, у політыцы—пролетарыят, а ў экономіцы — буржуазія. Вось як на глебе барацьбы з марксысцка - ленінскім адзінствам экономікі і політыкі атрымалася адзінства... поглядаў Каўцкага і Троцкага.

У гісторыі барацьбы нашай партыі з рознымі скажэньнямі, ухіламі, мы сустракаемся з падобнага роду спробамі разрыву экономікі і політыкі.

Вазьмеце экономію. У чым тут яго памылкі? Пракланеньне перад стыхійнасьцю, пракланеньне перад самацёкам экономічнага разьвіцьця, ігнараваньне політычнай надбудовы, як фактару ўзьдзейнічаць на экономіку. Гэта было заўжды. Але возьмем правы ўхіл. Тут яго памылкі—адмаўленьне рэволюцыйнай, пераўтвараючай ролі пролетарскай дыктатуры. Стаўка на самацёк. Там—у экономіцы і тут—у правых у аснове разрыў політыкі і экономікі, процістаўленьне іх.

Возьмеце, далей, дыскусію аб профсаюзах і вы ўбачыце, што сутнасьць памылак праціўнікаў Леніна заключалася ў неразуменьні дыялектычнага адзінства экономікі і політыкі, або, як гаварыў Ленін, у „забываньні марксызму, якое выявілася тэорэтычна ў няправільным азначэньні адносін політыкі да экономікі" (26 том, стар. 127)

Вось чаму мы павінны ў ІЧП і на ўсіх навуковых фронтах больш працаваць над пытаньнямі партыйнасьці, навучыцца кіраваць па-новаму, умець у кожным тэорэтычным тэзісе знайсьці дастасаваньне яго да вострых асноўных пытаньняў сёньняшняга дня, узьнімаць адзінства пролетарскай практыкі. А што значыць узьнімаць адзінства пролетарскай практыкі у перакладзе на звычайную нашу політычную партыйную мову? Разумеецца адзінства пролетарскай практыкі г. зн. не баяцца трудных пытаньняў, якія жыцьцё перад намі ставіць, і ўмець іх вырашаць, і перамагаць іх з бальшавіцкай энэргіяй і настойлівасьцю. Гэта і азначае „што нашы трудныя пытаньні ўзьвязваюцца ў адным... якія сам мы ствараем... Гэта значыць, што адзначальная рыса нашых трудных пытаньняў, якая заключаецца ў тым, што яны самі даюць нам базу для іх перамаганьня". (Сталін, політ справаздача ЦК на XVI зьезьдзе УсеКП(б).) Трэба гэту магчымасьць ператвараць у рэчаіснасьць.

„Трэба мобілізуючы ўсе духоўныя сілы волю да перамогі, дапамагчы гэтай об'ектыўнай магчымасьці больш шпарка і лепш ператварыцца ў рэчаіснасьць. Трэба па-бальшавіцку падыходзіць да вучобы і змагчы ўзяць ад Гегеля, напрыклад, тое, што трэба для нас, для нашай барацьбы. Асабліва трэба па-бальшавіцку, па-ленінску падыйсьці да гісторыі мінулага, да гісторыі ўчарашняга дня і падыйсьці так, каб гісторыю гэтага ўчарашняга дня ўвязаць з генэральнай лініяй партыі, з тымі грандыёзнымі новымі задачамі, якія стаяць перад намі сёньня і якія будуць стаяць заўтра. У гэтым сутнасьць партыйнасьці ў вучобе, у гэтым сэнс марксысцка-ленінскага выхаваньня, за гэта трэба па-бальшавіцку змагацца.

Асаблівасьці цяперашняга этапу барацьбы за партыю, за ленінізм заключаюцца ў тым, што троцкізм разьбіт, правы ўхіл выкрыт, а генэральная лінія партыі перамагла па ўсёй лініі. Нашыя перамогі—гэта турбіна за турбінай, завод за заводам, рост продукцыі прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, бальшавіцкія тэмпы соцыялістычнага разьвіцьця. Адкрыта пад сьцягам троцкізму выступаць цяпер цяжка, мас не заваюеш, капіталу не нажывеш. Выступаць трэба пад іншымі сьцягамі, лёзунгамі, тэзісамі формулёўкамі, Опортунізм прабуе таму пралазіць зараз у нашы рады, прыкрываючыся, прымазваючыся, прыфарбоўваючыся, поўзаючы на жываце, прабуе праслізнуць у шчыліны і асабліва прабуе пралезьці праз вароты гісторыі нашай партыі.

У чым сэнс „філёзофіі гісторыі" Слуцкіх, Альтэраў і інш. кантрабандыстых? Мы, бязумоўна, маем тут прастую ці ўкосную спробу троцкістых і паўтроцкістых зрабіць свой уплыў на вывучэньне гісторыі нашай партыі, спробу іх зрабіць свой уплыў на выхаваньне нашай партыйнай і комсамольскай моладзі. У гэтым політычны сэнс усёй гэтай хітрай па форме, але грубай па сутнасьці гістарычнай махінацыі, увесь гвозд пытаньня.

Троцкі знаходзіцца па за межамі нашай краіны. Тут, у нас, у савецкай краіне, апаганены, забруджаны, разарваны ў шматкі рабочай клясай нашай краіны, зганьбаваны сьцяг Троцкага ня можа нікога на свой бок прыцягнуць і завабіць. Трэба падыйсьці да мас з другога боку паціхеньку, „легальнымі" мэтодамі, іншымі шляхамі. Трэба падыйсьці з фронту гісторыі партыі, гісторыі рабочага руху, скарыстоўваючы сьцяг люксэмбургіянства або любую іншую маску.

Як разважаюць пры гэтым сьцяганосцы троцкізму? „Ну, што-ж, вы—бальшавікі, вы—чэкісты, вы з вашым будаўніцтвам Магнітабуду, Днепрабуду, новай Масквы, Кузьнецкбуду, фабрыкаў, вы заняты плянамі і трактарамі, вас турбуе бульба, вугаль і г. д. —ну і займайцеся гэтай справай, мы зоймемся гісторыяй, мы будзем падрыхтоўваць паступова, паціхеньку, будзем поўзаць вужам, а там дзе нам дапаможа хітрасьць, прыкрыемся ..., скарыстаем гнілы лібэралізм некаторых бальшавікоў, але сваё паспрабуем узяць, наляжам на выхаваньне моладзі, маючы на ўвазе па ўказаньню свайго збанкрутаванага правадыра „далёкі прыцэл".

Вось чаму тав. Сталін рашуча падкрэсьліў небясьпеку гнілога лібэралізму да ўсіх і ўсякіх фальсыфікатараў гісторыі, у тым ліку—да троцкісцкіх фальсыфікатараў. Трэба ўдумацца ў факты. Слуцкі, бачыце, кандыдат партыі з 1930 г.—былы меншавік, атрымлівае магчымасьць чарніць ленінізм і рабіць паклёпы на Леніна на старонках нашага бальшавіцкага часопісу „Пролетарская рэволюцыя". Перад ім адкрыты старонкі таксама і часопісу „Историка-марксиста".

Другі „гісторык"—Альтэр, выключаны з партыі троцкіст, атрымлівае магчымасьць выступаць у Комакадэміі, і, падумайце дзе, на фракцыі гісторыка-марксыстых пры абгаварэньні артыкулу тав. Сталіна. А яму ветліва, лібэральнічаючы, адказваюць: „Тав. Альтэр, бачыце, не мае рацыі, ён, бачыце, абараняе троцкісцкую контрабанду, ён крышачку памыляецца, скажаючы факты". Але досыць разглядзець гісторыю гэтага чалавека, каб ведаць, што ён не кантрабандысты, а па сутнасьці ён самы сапраўдны контрабандны троцкісцкі тавар.

(ПРАЦЯГ БУДЗЕ)

Спраўнаю стрэльбаю, новымі цірамі сустрэць конкурс

Разгарнуць масава-растлумачальную работу, ва ўсеўзброеньні распачаць спаборніцтва

Ініцыятыва баўманскіх комсамольцаў аб організацыі ўсесаюзнага стралковага паходу конкурсу падхоплена ўсім саюзам. Буйнейшыя гарадзкія організацыі Беларусі—Менская, Віцебская і Гомельская—разгортваюць падрыхтоўчую работу.

Аднак, ня ўсе яшчэ організацыі ўключыліся ў конкурс, як, напрыклад, Аршанская, Бабруйская, Барысаўская і рад вясковых організацый.

Комсамольскія організацыі павінны неадкладна разгарнуць масавую растлумачальную работу аб значэньні стралковага паходу, заняцца абсталяваньнем ціру, праверыць стан захаваньня зброі на вучпунктах і ў гуртках і г. д.

Падшэфныя чырвонаармейскія часткі павінны аказаць усямерную дапамогу ў падрыхтоўцы і правядзеньні конкурсу.

Вучоба распачалася

Рад гарадзкіх і раённых організацый разгарнуў вучобу ў вайсковых пунктах.

У гарадох Менску, Віцебску і Бабруйску больш месяцу як праходзяць заняткі. Дрэнна разгортваецца вучоба ў Гомельскім раёне, вельмі павольна праходзіць рэорганізацыя вучэбных адзінак у вайсковыя пункты. Наведваньне заняткаў—вельмі хворае месца.

Плешчаніцкая Дубровенская організацыі прыступілі да організацыі вучэбных перасовачных пунктаў, праз які'я будуць прапушчаны ўсе комсамольцы.

У конкурс ня думаюць уключацца

Ваенізацыя ў Стара-Дароскай комсамольскай організацыі пастаўлена з рук вон дрэнна. Большасьць ячэек ня мае вайсковых організатараў, а таму зразумела, вайсковая работа кульгае.

Комсамольская рота створаная з комсамольскіх ячэек м. Старыя-Дарогі, ужо некалькі месяцаў як спыніла сваю работу.

Зусім заняпала і работа ячэек Асоавіяхэму. Ні райком комсамолу, ні райсавет Асоавіяхэму ваенізацыяй насельніцтва і ў першую чаргу комсамольцаў не займаецца. Ніводнай дырэктывы, ня кажучы ўжо аб жывой конкрэтнай дапамозе, ячэйкі не атрымліваюць.

Аб усесаюзным стралковым конкурсе большасьць ячэек ня ведае. У конкурс ніхто ня думае ўключацца.

Брыгада „ЧЗ" Мацько Харытановіч

На занятках

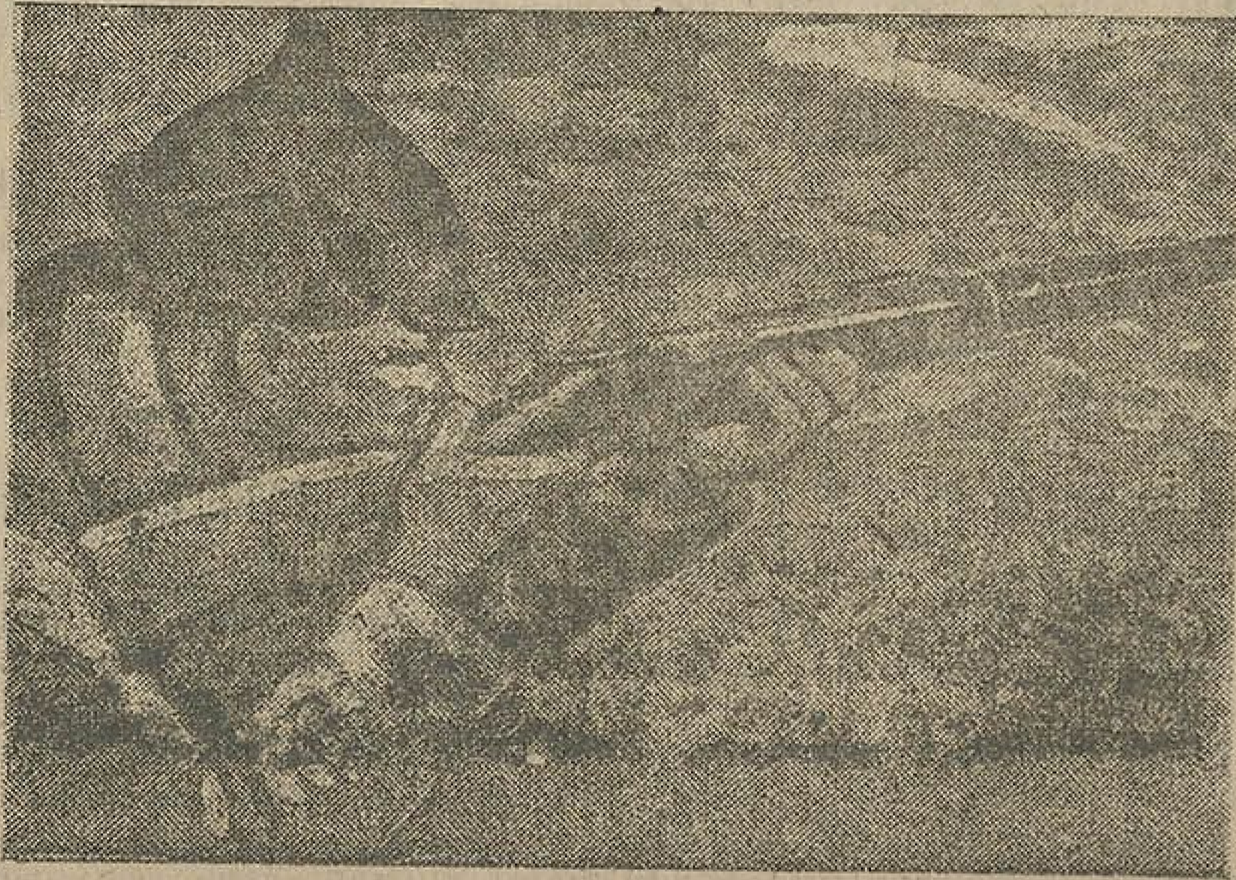

У дні ўсебеларускага стралковага конкурсу

Комсамольскія організацыі Беларусі па ўдарнаму ўключыліся у правядзеньне ўсесаюзнага стралковага конкурсу.

Віцебская комсамолія выклікала на соцыялістычнае спаборніцтва Менскую і Гомельскую організацыі і ўзяла на сябе абавязак падрыхтаваць інструктароў для правядзеньня конкурсу, адрамантаваць старыя ціры і організаваць новую сетку ціраў на прадпрыемствах, саўгасах і колгасах.

9-га сьнежня адбыўся з... вайсковых організатараў г. Менску, на якім быў абгавораны выклік віцебскай комсамоліі. Выклік прыняты. Гарсавет Асоавіяхіму і гарком комсамолу пастанавілі організаваць курсы інструктароў для кіраўніцтва конкурсам.

Комсамольскія колектывы ўзялі на сябе абавязак адрамантаваць старыя ціры. На заводах „Варашылава" „Комунар" і „Бальшавік" організуюцца заводзкія ціры.

Аднак, трэба падкрэсьліць, што рад буйных організацый, як Бабруйская Барысаўская і Оршанская, яшчэ не разгарнулі адпаведнай работы

Творым вобраз станоўчага гэроя!

РАЗГОРНЕМ ТВОРЧЫ АГЛЯД МАЛАДЗЁЖНАЙ ЛІТАРАТУРЫ

Клічам на баявы агляд

„Пролетарская літаратура павінна дапамагчы партыі і комсамолу даць моладзі [illegible] прамак у жыцьці“.

Такі рахунак высунаў генеральна[га] сакратара ЦК УсеЛКСМ т. Косара [перад] шматмільённы комсамол [і пр]олетарскай літаратуры. Ударная [ён] да рабочае клясы—ленінскі комсамол, які пад штандарам комуністычнае партыі набывае пачэснае месца і над[звычайна] вялізарнае значэньне, павінна [стаць] магутнай зброяй комсамолу ў барацьбе пад штандарам барацьбы [за] выхаваньне новых соцен і тысяч [ад]даных пролетарыяў, комсамольцаў [і] [illegible] гэтых тысяч на адданую [illegible] барацьбу за соцыялізм.

Комсамол патрабуе ад пролетарскіх [illegible] старычаць.

Вобраз станоўчага гэроя нашай эпохі

[illegible] ударніка-бальшавіка, вобраз [illegible] комсамольца. Гэтае заданьне надзвычайна выразна і чотка [сфармула]ваў т. Косараў.

„Пролетарская літаратура павінна стварыць „собірацельны“ [вобраз] гэроя соцыялістычнае будоўлі і клясавай барацьбы, якія [дзе]сяткі-б рэзюмаві мільёнаў маладых працоўных, з якіх яны ма[юць] брань прыклад“.

Надзвычайна пачэснае і адказнае [задань]не! Для яе выканання выра[ста]юць пролетарскі літаратурны [фр]онт. Комсамол павінны аддаць яму [сваю] ўвагі, максімум клопатаў.

[Гэ]тым больш відавочна, што сённяшні паказ у беларускай пролетарскай ленінскага комсамолу, сённяшняе адлюстраваньне ў ёй гэроя [на]шай соцыялістычнае будаўніцтва ня задаволіць комсамол і ўсю працоўную моладзь. Гэты паказ [ма]е недастатковы, часта схематычны, карыкатураваны, павярхоўны.

[На]колькі зацікаўле сёньняшняе [адлюстр]аваньне комсамолу ў літаратуры [і] памылкамі, якія прад'яўляюцца [да] комсамолам, наколькі глыбока і [праўдзіва] пролетарскі пісьменьнік паказвае ў сваіх творах комсамол, як гэты пісьменьнік авалодвае дыялектыка[-ма]тэрыялістычным творчым мэтодам, [як] конкрэтна—станоўчага і адмоўна[га] ў тым ці іншым творы і г. д.—усё гэта пытаньні, якія патрабуюць неадкладнай, усебаковай распрацоўкі якіх зьявіцца магутным стымулам для разгортваньня далейшай барацьбы за комсамольскую літаратуру, за стварэньне ў пролетарскай літаратуры вобраза ударніка „вобраза-прыкладу“.

Менавіта з мэтай вырашэньня ўсіх гэтых хвалюючых пытаньняў, па заклiку ЦО УсеЛКСМ „Комсамольскай праўды“

„Чырвоная зьмена“ агалашае творчы агляд маладзёжнай літаратуры

Гэты агляд павінен атрымаць неадкладнае, самае шырокае разгортваньне. Ён павінен зьявіцца справай не толькі літаратараў, але ўсяго комсамолу, усёй пролетарскай грамадзкасьці.

Агляд павінен выявіць сапраўдны стан выкананьня пролетарскай літаратурай задач прад'яўленых ёй комсамолам, павінен выявіць памылкі, зрывы таго ці іншага пісьменьніка і лепшыя творы з комсамольскай тэматыкай, адпавядаючай сёньняшнім дням нашага змаганьня, зрабіць набыткам шырокіх колаў комсамоліі і ўсёй працоўнай моладзі.

„...Работу з пісьменьнікам па лепшым, абкружым пролетарскіх пісьменьнікаў яшчэ большым клопатам, будзем ім яшчэ больш дапамагаць у іх росьце“ (Косараў)

Толькі пры гэтай умове трэба разгортваць агляд і выканаьне гэтай задачы трэба органічна спалучыць з усімі іншымі задачамі і агляду і далейшага замацаваньня супрацоўніцтва комсамолу з БелАПП.

Мы зварочваемся да ўсіх комсамольцаў, ячэек, комсамольскіх камітэтаў, да ўсёй пролетарскай грамадзкасьці з заклікам—прыняць баявы ўдзел у баявым аглядзе.

Такія творы, як: А. Александровіч—„Напор“, „Вершы і поэмы“, М. Чарот—„Сонечны паход“, П. Галавач—„Сполох на загонах“, „Вінаваты“, П. Броўка—„Цэхавыя будні“, „Каландры“, М. Лынькоў—„Апошні зьверыядавец“, „Андрэй лятун“, В. Каваль—„Ілька“, „Жніво“, С. Ліхадзіеўскі—„Рокаты дальней пристані“, Б. Мікуліч—„Наша сонца“, „Удар“, П. Трус—„Дзесяты падмурак“, С. Знаёмы—„За дамбаю“ і інш павінны быць прапрацаваны ў самых шырокіх гушчах комсамоліі і працоўнай моладзі, менавіта ў гэтых гушчах змагароў за соцыялізм творы будуць падвергнуты праверцы свайго чытача, праверцы іх баяздольнасьці, іх адпаведнасьці нашым комсамольскім вымаганьням.

Аналёгічную работу трэба павесьці і вакол нацменаўскай пролетарскай літаратуры. Яўрэйская, польская і інш сэкцыі БелАПП павінны мобілізавацца

Агляд маладзёжнай літаратуры павінен адыграць станоўчую ролю для рабочага-ўдарніка, заклікаванага ў літаратуру. Агляд павінен зьявіцца для ўдарніка ў літаратуры бальшавіцкай школай. Творчая продукцыя ўдарнікаў (зборнік „Ударнікі“ і інш.) павінна знайсьці свае месца ў гэтым аглядзе.

„Чырвоная зьмена“ заклікае БелАПП і яго атрады—МенАПП ВіцАПП, БабрАПП, ГомАПП неадкладна ўключыцца ў агляд, вылучыць лепшыя сілы для яго праводзеньня, мобілізаваць літгурткі БелАПП і разам з комсамольскімі камітэтамі і колектывамі прыступіць да жывога, опэрацыйнага разгортваньня агляду. Увесь БелАПП,—па нашай думцы, —павінен прыняць дзейсны ўдзел у рэалізацыі складаных задач агляду.

Вялікую ролю ў разгортваньні творчага агляду можа і павінна адыграць комсамольская ячэйка пісьменьнікаў. Гэтым самым ячэйка комсамольцаў-пісьменьнікаў перад тварам комсамоліі і ўсёй чытацкай масай працоўнай моладзі будзе трымаць баявы экзамэн на здольнасьць быць сапраўды ўдарнай брыгадай комсамолу на літаратурным фронце.

Юнсэктар ДВБ ня можа не актывізавацца цяпер, у часе разгортваньня агляду. Яго дзейнасьць павінна быць перанесена на шырокае абгаварэньне мас, пад кантроль комсамоліі Мы чакаем ад юнсэктара баявых спраў па агляду.

Не павінны стаяць у баку ад агляду комсамольскай старонкі раённыя і фабрычна-заводзкія газэты. „Піонэр Беларусі“ павінен разгарнуць аналёгічны агляд у галіне стварэньня баявой, пролетарскай дзіцячай кніжкі.

Такім чынам, творчы агляд маладзёжнай літаратуры зьявіцца красамоўным сьведкам ажыцьцяўленьня завету Леніна аб тым, што „літаратурная справа павінна стаць часткай агульна пролетарскай справы“; агляд зьявіцца магутным стымулам для ўмацаваньня супрацоўніцтва і сумеснай барацьбы комсамоліі і пролетлітаратурнага руху за вялікае бальшавіцкае мастацтва і комсамольскую тэматыку ў ім.

Мобізуйцеся на агляд!

У Доме Пісьменьніка функцыянуе выстаўка „Пісьменьнік і соцыялістычнае будаўніцтва“. На фото: адзін з аддзелаў выстаўкі—„Ударнік ідзе ў літаратуру“.

Першыя крокі зроблены

„Чырвоная Зьмена“ ўжо зрабіла першыя крокі ў разгортваньні агляду маладзёжнай літаратуры. Рэдакцыя газэты „ЧЗ“ з мэтай вывучэньня цытаньня паказу комсамолу ў беларускай мастацкай літаратуры і вызначэньня шляхоў далейшай барацьбы за комсамольскую тэматыку пролетарскай літаратуры, зьвярнулася да ўдзельнікаў першай конфэрэнцыі МенАПП з спэцыяльнай анкетай.

Ужо запоўнілі анкеты т. т. Міхась Чарот, Андрэй Александровіч, Мікола Хведаровіч, Пятрусь Броўка, Р. Мурашка, С. Баранавых, Ін. Барашка, С. Ліхадзіеўскі, Барыс Мікуліч, Пятро Глебка, Жыткевіч Зьмітро, Андрэй Ушакоў, Зьмітро Астапенка, Ар. Куляшоў і інш.

Таварышы бяруць на сябе конкрэтныя абавязацельствы, даюць прапановы па разгортваньню барацьбы за комсамольскую літаратуру. У бліжэйшай літаратурнай старонцы мы зьмесьцім матар'ялы, датычаныя гэтаму першаму мерапрыемству па творчаму агляду маладзёжнай беларускай літаратуры.

Мікола Хведаровіч

На парастках дзён—дынаміт

На парастках дзён—дынаміт,
А пальцы стральцоў на паўкорчы.
І справа спакою ўжо міт,
На парастках дзён—дынаміт.

І ў гэты наструнены час,
Нацяты бікфордавым шнурам.
Спакой! На муштроўку адчай!
У гэты наструнены час...

І кожны завод, кожны гмах,
Збудованы ў тэрмін па пляну,
Адцягне варожы замах,
Наш кожны завод, кожны гмах.

Часова стаяць рубяжы,
Рабочы—ня ведае межаў.
Ад гневу зямля задрыжыць,
І рухнуць тады рубяжы.

А покуль ударны варштат
І творча палайма ўздымам.
У тысячы вольт кілёват,
Уздымней, ударней варштат.

Ня толькі будоўляй гарэць
І збройнаю моцай павінны.
Ці-ж спраўны ў ладунках сьвінец,
Ня толькі будоўляй гарэць.

Бо дзень надыходзіць навал,
Дзень гневу і клясавай бойкі.
Муштруе палкі генэрал,
І дзень надыходзіць навал.

І ў гэты наструнены час,
Нацяты бікфордавым шнурам.
Спакой! На муштроўку адчай!
У гэты наструнены час.

Л. БЭНДЭ

У барацьбе за вялікае бальшавіцкае мастацтва

Артыкулы пра сучаснае становішча беларускай пролетлітаратуры і задачы МенАПП*)

Конфэрэнцыя МенАПП, якая ўяўляе сабою вялізарную перамогу рабочае клясы ў культурнай рэволюцыі, зьяўляецца ня звычайным чарговым зборам літаратурнай школы, [ці] аднаго з літаратурных напрамкаў, якімі былі амаль усе папярэднія зьезды і конфэрэнцыі пісьменьніцкіх сіл на Беларусі. Конфэрэнцыя зьяўляецца жывым выяўленьнем факта ўступленьня нашай краіны ў пэрыод соцыялізму, выяўленьнем факту асваеньня рабочай клясай літаратуры, выяўленьнем таго, што літаратурная справа становіцца справай усёй рабочае клясы, жывым выяўленьнем тэндэнцыі зьнішчэньня розьніцы паміж фізычнай і разумовай працай, тэндэнцыі вынішчэньня аднаго „из важнейших источников современного общественного неравенства“ (Ленин, Государство и революция“ том 14 стр 375).

Конфэрэнцыя МенАППа ня толькі паказчык нашага колькаснага росту, але гэта паказчык і таго сады вялізарнага, якасна новага ўзроўню пролетлітаратуры, паказчык [пера]мог рабочае клясы ў культурнай рэволюцыі. Яна падводзіць вынікі барацьбы буйнейшага атраду пролетарскай літаратуры Беларусі — [за] ленінізм, за лінію партыі ў літаратуры; вынікі барацьбы з клясавым ворагам на культурным фронце, папярэднія вынікі работы па стварэньню вялікага мастацтва бальшавізму, вынікі закліку рабочых ударнікаў у літаратуру, папярэднія вынікі творчай дыскусіі і, выходзячы з гэтых папярэдніх вынікаў, на аснове генэральнай лініі партыі вызначыць тыя новыя задачы, новыя мэтоды работы, якія вынікаюць з новых абставін, у якіх разгортваецца пролетлітаратурны рух, у якіх адбываецца змаганьне за гегемонію пролетлітаратуры.

Пролетарская літаратура Беларусі мае бясспрэчныя дасягненьні ў барацьбе за гегемонію ў пролетарскай літаратуры.

БелАПП, будучы раней адным з літаратурных напрамкаў, будучы аднэй літаратурнай організацыяй побач з іншымі літаратурнымі аб'яднаньнямі, організацыяй якую сёй-той з опортуністых,—ня бачыўшы клясавай розьніцы, розьніцы па сутнасьці,—паміж БелАППам і інш. літаратурнымі аб'яднаньнямі,—лічыў за цэдрыхтоўчую школу ў пісьменьнікі тыпу „полымцаў“, а „Полымя“—асноўнай вядучай організацыяй (хаця гэтае і ў потэнцыі „Полымя“ ня было закладзена!)—БелАПП на сёньня зьяўляецца ідэйна-вядучым атрадам усёй савецкай літаратуры Беларусі, атрадам, які пад кіраўніцтвам партыі, у жорсткай клясавай барацьбе супроць варожай пролетарыяту літаратуры, таксама сваёю творчасьцю заваяваў сабе ганаровую ролю, ролю асноўнага правадніка лініі нашай партыі ў мастацкай літаратуры.

Мы — БелАПП — на сёньня ня толькі адно з літаратурных аб'яднаньняў, а організацыя шырокага, масавага літаратурнага руху літаратурная організацыя, якая праводзячы і ажыцьцяўляючы лінію партыі у мастацкай літаратуры, змагаецца за творчую гегемонію пролетарскай літаратуры; організацыя, якая пад кіраўніцтвам партыі на аснове яе ленінскай політыкі стаіць на чале процэсу асваеньня рабочай клясай літаратуры, якая па-сапраўднаму змагаецца за вялікае бальшавіцкае мастацтва.

Мы ў праве зараз, констатуючы асноўныя нашыя посьпехі ў змаганьні за гегемонію пролетарскай літаратуры—запытаць сабе: чаму гэта так здарылася, што менавіта БелАПП, а ня іншае якое-небудзь літаратурнае аб'яднаньне, аказалася пераможцай.

Гэта сталася таму, што мы,—БелАПП,—ніколі сябе не супроцьстаўлялі рабочай клясе, соцыялістычнаму будаўніцтву, задачам, якія стаялі перад рабочай клясай, а наадварот,—заўсёды разглядалі сябе, як адзін з атрадаў пролетарыяту, заўсёды вызначалі свае—літаратурныя задачы, выходзячы з конкрэтных задач рабочае клясы па соцыялістычнаму будаўніцтву. Гэта сталася таму, што мы як і іншыя саюзныя атрады пролетарскай літаратуры „ня ставілі сабе у становішча якойсьці школы ці школкі, таму што ўсю працу мы вялі і вызначалі ў суадпаведнасьці з задачамі партыі і на аснове яе генэральнай лініі, таму, што ўсьвядамлялі вопыт гэтае барацьбы, імкнучыся не адрываць нашу тэорыю ад нашай практыкі, таму, што мы падыходзілі да літаратуры, як да часткі культурнай рэволюцыі, таму што мы адны з першых стварылі масавы рух на адным з вучасткаў ідэёлёгічнай барацьбы“ (Л. Авербах „За гегемонию пролетарской литературы“).

Было-б найвялікшым чванствам калі-б мы сказалі, што ў нас ня было памылак, промахаў асобных скажэньняў лініі партыі,—усё гэта было, ёсьць яшчэ сёе-тое і на сёньня. На шляху нашых перамог былі і праваопортуністычныя памылкі і „левыя“ заскокі, і тэндэнцыі сэктанцтва, ёсьць яшчэ і на сёньня праявы, як правага, так і „левага“ опортунізмаў, але наша партыя заўсёды выпраўляла там, дзе мы памыляліся, і гэтым самым яе кіраўніцтва забясьпечвала нашы перамогі. Пад яе кіраўніцтвам мы пойдзем і далей да новых перамог у справе стварэньня вялікага мастацтва бальшавізму, у справе „стварэньня твораў, вартых нашай эпохі“ („Правда“).

Для нас, для пролетарскіх пісьменьнікаў літараўурная справа, літаратурная творчасьць „не может быть орудием наживы лиц или групп“ (Ленін), ня можа быць справай, незалежнай ад клясавай барацьбы, ад агульна-пролетарскай справы. Літаратурная справа, літаратурная творчасьць для нас, для пролетарскіх пісьменьнікаў, зьяўляецца неадлучнай часткай процэсу культурнай рэволюцыі, неадлучнай часткай будаўніцтва соцыялізму.

Мы ведаем, —і гэтым кіруемся,—што нашы посьпехі, наш далейшы рост, як колькасны, так і якасны залежыць і вызначаецца ходам і размахам соцыялістычнага будаўніцтва, ходам і размахам культурнай рэволюцыі; але мы ведаем і тое, што літаратура ў сваю чаргу зьяўляецца магутнейшым сродкам барацьбы за тэмпы соцыялістычнага будаўніцтва, за тэмпы і якасьць процэсу культурнай рэволюцыі, сродкам усьведамленьня шляхоў і сутнасьці нашай барацьбы, магутным сродкам у барацьбе за соцыялістычную рэконструкцыю нашай гаспадаркі і людзкога матар'ялу. „Пролетарская літаратура робіцца ўжо магутным фактарам узьдзейнічаньня, выхаваньня, організацыі волі мас, уздыму працоўнага энтузыязму, ударніцтва, разьвіцьця ўсіх відаў соцыялістычнага спаборніцтва, барацьбітом з прарывамі на працоўным фронце, з гультайствам, апушчэнствам, безгаспадарнасьцю і інш. хібамі, якія суправаджаюць нашае будаўніцтва, робіцца магутным фактарам соцыялістычнага будаўніцтва“. („Правда“)

(Працяг будзе)

*) Артыкулы ўяўляюць сабой скарочаную і перапрацаваную стэнаграму дакладу т. Бэндэ на 1-й конфэрэнцыі МенАПП 26-27 лістапада 1931 г.

4000 рабочых Лодзі бастуюць ужо амаль 10 тыдняў

Ідзе гэраічнае змаганьне

Масавыя арышты у Лідзкім павеце

ВІЛЬНЯ. 11. „Дзеньнік Віленскі“ паведамляе, што ў Лідзкім павеце у апошнія дні адбыліся масавыя арышты рабочых і сялян. Між арыштаванымі ёсьць шмат моладзі, пераважна вучнёўскай.

Так, у вёсцы Дубіча арыштавана некалькі дзесяткаў асоб на чале з настаўнікам літоўскай пачатковай школы—Альфонсам Бэймаровічам. Усе арыштаваныя абвінавачваюцца ў прыналежнасьці да КПЗБ і ў распаўсюджваньні комуністычных адозваў.

Барацьба рабочых лодзінскіх шоўкавых фабрык працягваецца

ВАРШАВА. 11. У лодзінскай шоўкавай прамысловасьці трывае ужо блізка 10 тыдняў забастоўка, якая выбухла з прычыны зьніжэньня зарплаты рабочым.

На днях адбылася там конфэрэнцыя рабочых і працадаўцаў, але да паразуменьня не дайшло. Рабочыя ад барацьбы не адступаюць. У забастоўцы ўдзельнічаюць каля 4 тысяч асоб.

Рашэньне гаагскага трыбуналу па польска-данцыгскаму конфлікту

Прэтэнзіі Польшчы не здаволены

БЭРЛІН, 12. Сёньня гаагскі трыбунал вынес рашэньне на карысьць Данцыга у польска-данцыгскім конфлікце па пытаньню аб праве Польшчы на трыманьне вайсковых суднаў у Данцыгскім порце. Рашэньне было прынята большасьцю 11 галасоў супроць 3-х (Францыя, Польшча і Колюмбія).

У рашэньні ўказваецца на тое, што Данцыгскі порт не належыць да тэрыторыі Польшчы і прэтэнзіі Польшчы могуць быць выкананы толькі пры парушэньні правоў Данцыга.

Нямецкі друк з вялікім здаваленьнем публікуе рашэньне гаагскага трыбуналу, заяўляючы, што Польшча ў сваіх патрабаваньнях ня мае рацыі ня толькі юрыдычна, бо яна пабудавала ў Гдыні вялікі ваенны порт і можа там трымаць свае ваенныя судны, а не карыстацца для гэтага Данцыгам.

Масавыя звальненьні ў польскай прамысловасьці

ВАРШАВА. Як паведамляе соцыял-фашысцкі „Роботнік“ у прамысловасьці Грудзенца адбываецца масавае звальненьне рабочых.

Газэта падае рад фактаў:

Фабрыка „Гершфэльд“ і Выкторыус звальняе 350 рабочых, на фабрыках „Горшфэльд і Выкторыус II“ звальняецца 470 рабочых магістрат звальняе 630 рабочых, якія працавалі па каналізацыі гораду.

У бліжэйшыя дні мае быць зачынена вялікая гумовая фабрыка на якой цяпер працуе 1300 рабочых.

Увогуле мяркуецца зачыніць 5 вялікіх фабрык.

Мукдэн становіцца японскім цэнтрам у Манчжурыі

ТОКІЁ, 12. Па паведамленьню „Сімбунрэнго“ з Мукдэна, асноўныя японскія органы манчжурскай адміністрацыі фактычна пераведзены з Дайрэна ў Мукдэн. Мукдэн ператвараецца канчаткова ў цэнтр экономічнай дзейнасьці Японіі ў Манчжурыі.

У тры радкі

ВАРШАВА. У Брэжанах (*Тарнопальскае ваяводзтва*) закончаны вялікі процэс па абвінавачваньню 12 асоб у прыналежнасьці да украінскай ваеннай арганізацыі і наладжваньні масавых падпалаў. Адзін абвінавачаны прысуджаны да 4-х год, 4—да розных тэрмінаў зьняволеньня: ад 2-х да 4-х год. Астатнія апраўданы.

У Стрыі прысуджаны да пажыцьцёвага зьняволеньня шавец Руды, адначасова былі вынесены тры новыя прысуды да кары сьмерцю праз павешаньне. Прысуд у Самборы ўжо выкананы.

ВАРШАВА. На ўчарайшым пасяджаньні сойму прокуратура прадставіла запатрабаваньне аб перадачы суду комдэпутатаў Данецкага і Пуршанскага, а таксама, паўтары вылучы дэпутата Ткачова.

НЬЮ-ЁРК. (*У Люізбургу* (*Віргінія*) натоўп фашыстых ў уварваўся ў турму, дзе знаходзіліся 2 нэгры, абвінавачаныя ў забойстве. Фашыстыя выцягнулі іх на вуліцу і павесілі на тэлеграфным слупе, зрабіўшы некалькі сот стрэлаў у павешаных.

БЭРЛІН. *Бэрлінскі суд* прысудзіў трох рабочых, якія ўдзельнічалі ў дэманстрацыі супроць „Сталёвага шлему“ да зьняволеньня: аднаго да 2 з палавінай год, другога к 1 году. У ... не засуджаны комсамолец на ... напаў член фашысцкага „Сталёвага шлёму“ і які, абараняючыся, параніў фашыстага,—да 5 год ... мес турэмнага зьняволеньня.

Па-бальшавіцку змагацца за лес

Адгрузім 20 вагонаў дроў у падарунак сэсіі ЦВК БССР

Партыйныя ячэйкі ст. Ратамка, колгасу „Кастрычнікавая рэвалюцыя“ і с-с (Менскі р-н) разгарнулі нарыхтоўчую працу да сэсіі ЦВК БССР. Абвешчаны дэкаднік штурму лесанарыхтовак. Узяты конкрэтныя абавязацельствы: мобілізаваць грамадзкасьць на лесары працоўкі, нарыхтаваць, вывезьці і адгрузіць да 20-га сьнежня 20 вагонаў дроў.

Юнкор Грызун.

У цэнтральным штабе

13 сьнежня адбылося паседжаньне цэнтральнага штабу садзейнічаньня дровалесанарыхтоўкам.

Цэнтральны штаб прыняў пастанову аб уключэньні ва ўсесаюзную лясную эстафэту.

Нарыхтоўка і вывазка лесу, а таксама вывазка торпу праводзяцца зусім нездавальняюча. Рашаючым у выкананьні програмы лесанарыхтовак і вывазкі зьяўляецца першы квартал (студзень, люты, сакавік) 1932 г., за гэты час павінна быць выканана 75 проц. гадовай програмы.

Неабходна забясьпечыць масавую організацыю колгасных абозаў па вывазцы дроў. Адначасова з мобілізацыяй усіх сіл на выкананьне плянаў вывазкі драўніны з лесу, неабходна забясьпечыць максімальнае ўзмацненьне лесанарыхтовак.

Каб пасьпяхова выканаць задачы загатоўкі і вывазкі лесу, патрэбна плянавасьць у забясьпечаньні рабочай сілы і правільная організацыя працы ў лесе.

Комсамольскія організацыі фабрык і заводаў—спажыўцоў торпу—павінны прыняць усе захады, бо за вывазку торпу цалкам адказваюць спажыўцы. Стан вывазкі торпу сьведчыць аб ... сім слабай працы ўсіх організацый і прадпрыемстваў, што спажываюць торп.

Згодна пастановы цэнтральнага штабу садзейнічаньня, лясная эстафэта пачынаецца. Першы маршрут — вярбоўка рабочай сілы—з 15 па ... сьнежня. Мясцовыя комсамольскія організацыі павінны неадкладна мобілізаваць увагу на гэты вучастак працы з тым, каб лесанарыхтоўкі і вывазка цалкам забясьпечыць рабочаю сілай.

У другі маршрут уваходзяць ... таньні рацыянальнай організацыі працы, укараненьня брыгаднага мэтаду максімальнага разгортваньня соцспаборніцтва і ўдарніцтва.

Баявым маршам уключымся ва ўсесаюзную эстафэту—у барацьбу за лес, за апал. Толькі пры шырокім практычным удзеле ўсяе грамадзкасьці будзе забясьпечана выкананьне плянаў дровалесанарыхтовак. А ... значыць—усяго народна-гаспадарчага пляну.

Р.

Адказны рэдактар Л. ПЭРЛІН

Політыка надзвычайных дэкрэтаў ураду Брунінга знаходзіць поўнае падтрыманьне ў лідэраў нямецкай с.-д.

Растлумачальны малюнак к дэкрэту Брунінга

БЭРЛІН. 11. Кіраўніцтва нямецкай с.-д. партыі абгаварыла сучаснае становішча Нямеччыны, якое абвастрылася пасьля выданьня ўрадам Брунінга новага надзвычайнага дэкрэту. С.-д. кіраўніцтва адмовілася нават ад свайго звычайнага манэўру — унясеньня „паправак у надзвычайны дэкрэт“, падобнага роду папраўкі магчымы толькі пры ўмове скліканьня рэйхстагу. Аднак соцыял-фашысцкае кіраўніцтва выказалася супроць скліканьня рэйхстагу, апасаючыся падзеньня ўраду Брунінга.

Дзеля таго, каб ўвесьці у зман рабочую грамадзкасьць і ў першую чаргу членаў сваёй партыі, паведамленьне аб паседжаньні кажа: „Рэзолюцыі прынята ня было“. Гэткае „рашэньне“ якое нічога ня кажа, яскрава паказвае, што кіраўніцтва нямецкіх соцыял-фашыстых у далейшым працягвае політыку падтрыманьня назвычайных дэкрэтаў ўраду Брунінга.

* * *

БЭРЛІН. 11. На падставе новага надзвычайнага дэкрэту забаронен ўжо даўно вызначаны на 12 сьнежня сход „прыхільнікаў новай Расіі“ з дакладам на тэму: „Савецкі Саюз і японa-кітайскі конфлікт“.

У кіпцюрох фашызму

Польскі фашысцкі ўрад усімі сіламі імкнецца ўзмацніць сваё панаваньне на Зах. Беларусі.

Падзеі, якія ў даны момант адбываюцца на ЗБ, яскрава сьведчаць аб політыцы тэрору фашысцкага ўраду.

Наступленьне на жыцьцёвы ўзровень рабочае класы, скарачэньне дапамогі беспрацоўным, удушэньне сялянства падаткамі і рознымі штрафамі, сярэднявечны тэрор, увядзеньне ваенна-палявых судоў, па прысудах якіх павешана 10 беларускіх рабочых і сялян—вось галоўныя рысы політыкі прыдушэньня рэволюцыйнага руху працоўных мас, якую праводзіць окупанцкі польскі ўрад.

Каб удушыць нацыянальна-вызваленчае змаганьне прыгнечаных народаў, каб узмацніць „моцарствовасьць польску“, на ЗБ і ЗУ фашысты зачыняе ўсе школы на іншых мовах. Праца культурна-асьветных організацый забаронена і лічыцца антыдзяржаўнай. Насаджаюцца польскія школы з мэтай полёнізаваць усё насельніцтва ЗБ і ЗУ.

Ня гледзячы на такія мерапрыемствы окупантаў Зах. Беларусі, нацыянальна-вызваленчы рух пад кіраўніцтвам компартыі ўзмацняецца, ідзе бязьлітаснае змаганьне з полёнізацыяй і наогул з політыкай польскага фашызму.

Шмат ужо паведамлялася аб масавых выступленьнях вучняў беларускае, літоўскае і інш. нацыянальнасьцяй супроць полёнізацыі, за права вучыцца на роднай мове. Нярэдкі выпадкі, калі вучні адказваюць настаўніку па-беларуску, бойкотуюць паноў, ксяндзоў—агентаў польскай дэфэнзывы, пакідаюць клясу, калі выкладчыкі разводзяць ровавыя брэдні супроць іншых нацыянальнасьцяй.

Барацьба супроць полёнізацыі набывае ўсё большую сілу. Часта бываюць стыхійныя выступленьні прыгнечаных народаў, падпалы полёнізатарскіх школ, напады на настаўнікаў і г. д.

Гэтымі днямі была падпалена польская пачатковая школа ў вёсцы Слабодка, каля Браслаўя. Школа згарэла, страты вялікія. Каб выкрыць вінавайцаў падпалу сьледзтва вядзе непасрэдна дэфэнзыва. Праводзяцца арышты, зьверскія допыты. Такі-ж самы лёс спаткаў полёнізатарскую школу ў вёсцы Лявіцка-Беластоцкага павету.

Такія стыхійныя выступленьні супроць окупанцкай ўлады компартыя Заходняй Беларусі бярэ пад сваё баявое кіраўніцтва, у рамкі організаванага масавага змаганьня супроць полёнізатарскай, окупанцкай політыкі польскага фашысцкага ўраду.

Ю.

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38. Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэл. № 903. ГОД ВЫДАНЬНЯ XI.

Друкарня імя тав. Сталіна.

Упаўнаважаны Галоўлітбелу № А—2522.